

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ephemeris Ecclesiastica Concionatorvm Hoc Est Considerationes Methodicæ Sev Veritates Practicæ

Ex Vita Domini Jesu, Sanctorumque Gestis In Singulos anni dies mira
facilitate & solertia distributæ ... ; Cum indicibus necessariis

Pars Verna - A Dominica Septuagesimæ, ad Dominicam SS. Trinitatis

Haineuve, Julien

Coloniæ Agrippinæ, 1665

Nisi verbum Dei te convertat, tu pervertes verbum Dei.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44214

25.

DOMINICA SEXAGESIMÆ.

DE PARABOLA SEMINIS SEMINATI IN TERRAM, CUJUS TRES PARTES SUNT INFRUCTUOSÆ.

Semen est Verbum Dei. Luc. 8.

VERITAS PRACTICA.

Nisi Verbum Dei te convertat, Tu pervertes Verbum Dei.

RATIO EST, Quia nisi Verbum Dei te convertat, manifestè videbis te repugnare Verbo Dei. Sed tu potius pervertes Verbum Dei, quàm manifestè velis videre te illi repugnare.

Ergo nisi Verbum Dei te convertat, Tu pervertes Verbum Dei. Quod certè crimen ut avertas, nonne te potius converti expedit?

I. PUNCTUM.

*V*M turba plurima convenirent, & de civitatibus properarent ad Jesum, dixit per similitudinè: Exiit, qui seminat seminare semen suum. Vide in textu Evægeli parabolam integram. Est enim valde

in signis & fructuosa, quam cum Dominus sit ipse interpretatus de Verbo Dei, multæ hinc formantur Veritates Practicæ, quæ hic breviter indicari poterunt facillimè dilatar.

Prima est uni versim de Verbo Dei sic attentè audièdo & utiliter retinendo, ut inde profusus convertaris, & rectorum illi conformes. Nam alioquin vide quò incidas: *Nisi Verbum Dei te convertat, Tu pervertes Verbum Dei.* Velle sine hoc tantum nefas! Sic autem facile demonstratur: Nam nisi Verbum Dei te convertat, ut jam dicitur, tu manifestè videbis te repugnare Verbo Dei. Tu quis es, qui hæc legis vel audis? Aut valde perfectus es, quod nõ

Haynesvæ Pars 2.

est de te præsumendum, aut erit aliquis in te defectus, cui Verbum Dei opponitur. Nonne aliquid restat iræ, vel superbiæ, vel invidiæ, vel negligentæ, vel alicujus demum vitii perfectius edomandi? Quem te ipsum facis? non forte sicut cæteros hominum, ô cave hanc præsumptionem.

Qualecunque autem sit illud vitium, nonne habet oppositum aliquod Dei Verbum, aut generatim, aut particularim in Scriptura facta denuntiatur? Verè enim S. Augustinus, *Quidquid homo extrâ didicerit, si noxium est, ibi L. 2. Doct. damnatur: si utile est, ibi invenitur; & cum ibi Ch. 6. 42. quisque invenerit omnia, quæ utiliter alibi didicit, multo abundantius inveniet ea, quæ nusquàm omnino alibi, sed in illarum tantummodo Scripturarum mirabili altitudine, & mirabili humilitate discuntur.* Quorsum autem putas illud Dei Verbum sic denuntiatur, nisi ut te ab illo convertat vitio? *Tollite vobiscum verba, & Osee 14. convertimini ad Dominum, inquit Propheta.* Hoc est enim quod dicimus, converti Verbo Dei, quasi diceretur, per auditum Dei Verbû deponere vitium aliquod, quo appposito sicut pervertitur animus, ita eo deposito convertitur & sanatur. *Misi verbum suum, & sanavit Psal. 106. eos.* Nisi verò deponatur, nonne manifestè videbis, quod, quantum tali vitio, cui consentis, Verbum Dei opponitur, tantum te illi repugnare Verbo? Consensus ille est, qui facit vitium; Consensus ille est, cui verbum opponitur; Consensus ille est denique, quo repugnas Dei Verbo. Quid clarius?

Converte gladium tuum in locum suum. Matt. 26. Quomodo implebuntur scriptura, quia sic oportet fieri? Quasi diceret Dominus Petro: dum pro me Petre sic pugnas, ne capiar ab inimicis, re-

D

pugnas

pugnans Scripturis, quæ dicunt me capiendum. Dum pro me te opponis contra Scripturas; tu te mihi opponis, qui loquor in Scripturis. Nisi convertas gladium in locum suum, tu illum in me convertis, dum sic mihi repugnans, repugnando verbis meis. Sic planè tibi superbe & iracunde, sic tibi manifestè fit, quod nisi Verbum Dei te ab illo tuo convertat vitio, quoties illud divinum audies Verbum, toties manifestè videbis te illi repugnare Verbo; seu quod idem est, tibi Verbum illud repugnare, sicut Pharizæi, cum audirent Christum:

Matth. 21. Cognoverunt, inquit Sacer textus, quod de ipsis diceret, & quarentes eum tenere, timuerunt turbas.

II. PUNCTUM.

SEÀ tu potius pervertes Verbum Dei, quàm manifestè velis videre te illi Verbo repugnare.

Quod enim Conscientiam manifestè lædit, & animi tranquillitatem everit, quis nisi perverfus velit? quis verò nisi infidelis non sentiat suam lædi Conscientiã & animi tranquillitatem agitari, si manifestè videat se Verbo Dei repugnare? Quid est enim Verbum Dei nisi Veritas, nisi salus æterna, nisi gratia, nisi Dei intellectus & voluntas, nisi Deus ipse se suo Verbo manifestans? Ac proinde repugnare Verbo Dei, quid est, quam repugnare Veritati salutis suæ, Divinæ Gratia, divino Intellectui, Divinæ voluntati, ac ipsi Deo? Possesne verò manifestè cognoscere te ita Deo toti repugnare, nec turbari, nec angri, nec cruciari? Poterisne porro diutius in illo vivere cruciati? Non poteris, non poteris, non ita vives. *Jucunditas cordis hac est vita hominis, inquit Sapiens; Qui tollit jucunditatem, tollit vitam. Tollit vero jucunditatem, qui tollit Conscientiam, id est, qui tollit à se Veritatem, qui tollit à se gratiam, & Divinam voluntatem, quæ in Verbo Dei continetur.*

Ac proinde hoc unum superest, ut, qui verbo Dei converti non vis, Verbum Dei pervertas, id est, aliter interpretaris, quàm intelligitur. Nam è tribus unum necessariò est eligendum, aut converti verbo, aut habere verbum sibi oppositum, aut negare illud verbum seu verum eius sensum, & alium assignere, qui placeat & nobis palpet. Duo prima non vis, non vis converti, nec vis habere verbum oppositum, quid ergo superest, nisi te aut illud

negare esse Verbum Divinum, aut tuo depravare sensu quemadmodum hæretici, schismatici & alii non rectè sentientes, depravant Scripturas, inquit sanctus Petrus, ad suam ipsorum perditionem? Nam ut ait Tertullianus, *tantum Veritati obstrepit adulter sensus, quantum corruptor stylus.* Alludit ad dictum Apostoli: *Non sumus sicut plurimi adulterantes sensum Verbum Dei, qua loquendi forma, plurimum confirmantur, quæ dicta sunt; Nã sicut corrupto vino permiscetur à Caupone aliqua, quæ vini vitium tegant, & gustum acuant ad bibendum; ita planè, qui scripturas depravat, quia sibi amaras sentit, suum illis corruptum immiscet sensum, ut dulciores faciat.* *Si quis apposuerit ad hæc, apponet Deus super illum plagas scriptas in libro isto. Et si quis diminuerit de verbis libri Prophetia hujus, auferet Deus partem ejus de libro vite.*

III. PUNCTUM.

QUAM satius igitur cedendum esset Veritati! Quàm latius Verbo Dei convertendus esses! Nam apertè vides, quod nisi Verbum Dei te convertat, Tu verbum Dei pervertes, tu tibi finges sensum, quo non erit tibi oppositum Verbum, ut sic tranquillè vivas, & sic tibi cauteriarum facias Conscientiam, de qua fusè dictum est in prima parte: sicquè sensum eo devenies ut vel apertè accuses Deum, qui tibi contradicit, vel te falsò excuses, fingendo te aliter audivisse & accepisse, quod dixit.

Sic aptè sanctus Augustinus in illud Psalmi: *Sæpe expugnaverunt me à juventute mea, etenim non potuerunt mihi. QVARE expugnaverunt, inquit, quia non potuerunt mihi: quid est, non potuerunt mihi, non illis consensu ad malum. Omnis enim malus ideo prosequitur bonum, quia non illi consensit bonum ad malum. SONAT VERBUM, SONAT SERMO CONTRADICTOR LIBIDINIS, At ille amicus libidinis suæ, & inimicus sermoni contradicenti amica suæ, infestus est & odit. Sermone Dei. Facta est amica avaritia, inimicus Deus. Contradicent enim Deus avaritia. Et post nonnulla, Cum odisse cepit, qua scilicet jubet Deus, incipit velle criminari eos, à quibus audit bona præcepta, & velle per suspiciones suas crimina quærere servorum Dei. Qui nobis ista dicunt, & ipsi non faciunt ista, Nos quid respondemus?*

Nolite

Noli me attendere, sermonem istius attende, ipse tibi loquitur per quemlibet, huic tu inimicus es. Concorde cum adversario tuo, cum es cum eo in via. ADVERSARIUM TUUM SERMONEM DEI FECISTI. Noli attendere, quia ille tibi loquitur: malus est, per quem tibi loquitur, sed non est malus, qui tibi loquitur, Sermo Dei Accusa Deum, accusa si potes. Creditis fratres, huc usque pervenisse eos, de quibus dicitur, saepe expugnaverunt me à juventute mea, ut etiam ipsum Deum accusare non dubitent.

sicut parvuli, non intrabitis in regnum Calorum. VOS autem non sic, ubi scilicet agitur de honore, non sic sicut sentitur & agitur. Regnum meum non est de hoc mundo. SI in viridi ligno hac faciunt; in arido, quid fiet? QUA tepidus es, incipiam te vomere ex ore meo.

Luc. 22.
Ioan. 18.
Luc. 23.
Apoc. 2.

Certe nisi de tuo corrupto sensu his Christi Domini Verbis affingas, habes in illis, quod videas tibi oppositum, seu præjudicatum, & quod in illa timeas oppositione. Si verò quid affingas, longè magis habes, quod timeas.

Non potest solvi Scriptura.

Ioan. 10.

Vide in 4. parte, Feria secunda infra hebdomadam decimam quintam:

Quod nisi se quisquis Christo conformet, sibi Christum conformabit.

Luc. 6.
Ibid. 11.
Matt. 18.
Va cum benedixerint vobis homines. VAE vobis, qui ridetis nunc. Va vobis, quia diligitis primas cathedras. NISI conversi fueritis & efficiamini

EODEM DIE,

DE PRIMO IMPEDIMENTO VERBI DEI:

Et dum seminat, aliud cecidit secus viam, & conculcatum est, & volucres cæli comederunt illud. Hi sunt, qui audiunt, deinde venit Diabolus, & tollit Verbum de corde eorum, ne credentes salvi fiant. Luc. 8.

VERITAS PRACTICA.

Quæ poena timenda est in non servato deposito, hæc est timenda in Verbo Dei, secus viam exposito.

RATIO EST, Quia poena gravior, quæ est timenda in non servato deposito, provenit ab ea culpa, quæ dicitur lata vel latissima.

Sed eadem culpa intervenit in Verbo Dei, secus viam exposito.

Ergo & quæ poena timenda est in non servato deposito, hæc est timenda in Verbo Dei secus viam exposito.

I. PUNCTUM.

Auditorum Verbi Divini quadruplex esse genus designat Dominus per similitudinem quadruplicis terræ, cuius tres partes non sunt aptæ ad referendum fructum.

Prima pars seu species terræ, in qua semen perit, terra est secus viam, id est, extrema illa campi pars est, quæ viæ jungitur, & à viatoribus perinde teritur & calcatur ac ipsa via, unde fit, ut semen ibi jactum, sit magis expositum sive ut conculcetur & dispergatur à transeuntibus, sive ut à volucribus auferatur, quia non latet intra glebas vel sulcos, sed patet extra, & aves ad se allicit tanquam ad escam, & facile ab eis carpitur.

Hi sunt autem homines, qui audiunt quidem Verbum Dei, sed oscitanter, nulla cum attentione, nulla vel Intellectus vel voluntatis applicatione ad res, quas audiunt; vel alia omnia cogitant, illo ipso, quo audiunt tempore: vel tamen si audiverunt, tam parum auditis afficiuntur & moventur, ac si nihil audivissent. Longè alia mens illis est, Tori sunt in nugis, & in his captandis mundi refulis, quæ primò incurrunt obviæ, quo in statu nihil profus proficiunt ex audito Dei Verbo.

D 2

Quia